

Orta

ANNEM

Fatma Ayparlar

Yük - sek yay-la yol-la-rım u - zak köy-le-rim-dir o

Yağ - mur son-ra-sı ko-kan— top-rak gi-bi tan gi - bi

Bir u - lu çam a - ğa-cı-dir o dal - la-rı son - suz

Göl - ge-si din - len - di-rir göz-ler-den a kan gi - bi

Bir ku-şun ka - na - din - dan bir e-zan - la bir - lik - te
Yay - la-lar yağ - mur - lar - dan bem - be-yaz bir ör - tü - den

Tur - na-lar has-ret ko-kan gur - bet tür - kü - le - rin - den
A - lı - rım se - la - mı - nı bir ne - fes bir can gi - bi

- 2 - Annem ezgili yürek, annem *anadolumdur
Annem*ilköğretmenim, aydınlığım, *yolumdur
Bir yanık uzun havadır o, bir çığlık sıla
Bir yamaç, bir köy evi, bir türkü, vatan gibi.
Bir halay ezgisinden, bir çiçekli basmadan
*Teskereler bekleyen iki satır selamdan
Bir çoban yıldızından, bir kınalı kuzudan
Alırım selamını bir nefes, bir can gibi.

A-na-do-lum-dur İlk öğ-ret-me-nim Tes-ke-re-ler